

kasse, naar de komme ud. Men lige saa rigtigt er det paa den anden Side, at de Medlemmer, som beholde Børnene hjemme, til de ere 15 Aar, kunne nyde Sygekassens Goder for disse Børns Vedkommende ogsaa i det ene Aar. Men da den ærede Ordfører sagde, at han gerne skulde medvirke til, at en saadan Ordning kunde træffes, vil der vel neppe blive nogen stor Strid herom.

Af noget mere ondartet Karakter, om jeg saa maa sige, er den til § 11 foreslaaede Ændring i Statstilskuddets Fordeling. For Øjeblikket ydes der af Statskassen 2 Kr. pr. Medlem og $\frac{1}{5}$ af Sygekassens Kontingent, og her foreslaas, at der skal ydes $2\frac{1}{2}$ Kr. pr. Medlem og $\frac{1}{7}$ af Kontingentet. Efter en løselig Beregning, jeg har foretaget, vil det betyde, at Landkasserne vilde faa nogle og firsindstyve Tusinde Kr. mere end hidtil, og dette Beløb skaffes til Veje dels ved, at omtrent Halvparten tages fra Byerne, og da særlig fra de store Byer, dels ved, at Halvparten tages fra Statskassen. Denne Fordelingsmaade synes jeg er i Modstrid med det Princip, som de ærede Forslagsstillere ellers sige, de påhævede, nemlig Hjælp til Selvhjælp, thi Medlemmerne af Bysygekasserne med det høje Kontingent vise dog en større Tilbøjelighed til at følge dette Princip end Medlemmerne af Landsygekasserne, der i det store og hele betale et meget lavere Kontingent. Forholdet er i Øjeblikket, ligeledes efter en løselig Beregning, dette, at i København faa Sygekassemedlemmerne et Statstilskud, som andrager omtrent 36 pCt. af, hvad de selv yde, i Provinsbyerne omtrent 40 pCt. og i Landkasserne omtrent 67 pCt. — der er igen en lille Forskel paa Øerne og Jylland, idet Øernes Landkasser faa 65 pCt. og Jyllands 68 pCt. Men efter det foreliggende Forslag forrykkes Forholdet saaledes, at København gaar ned til 34 pCt., medens Landkasserne i Jylland gaa op fra 68 til 74. Det, synes jeg, er en uretfærdig Fordeling af Statstilskuddet. Det er aldeles meningsløst, at den, der yder mest til at modstaa Følgerne af Sygdom, faar det procentvis mindste Tilskud, og de, der yder mindst, det største Tilskud.

Af den Fordelingsmaade, der her foreslaas, vil man ogsaa se, at det ærede Reformparti aldrig glemmer Jyderne, de skulle ogsaa ved denne Lejlighed have det største Tilskud. Jeg kan ikke have det fjerneste imod, at man giver Landkasserne mere Statstilskud, end de have nu, det skal tværtimod være mig en overordentlig Glæde at

give min Stemme til, at de kunne faa et større Statstilskud, men det maa ikke ske paa Bekostning af Sygekasserne i Byerne. Det er uforsvarligt at tage fra disse og give til Sygekassemedlemmerne paa Landet, saa meget mere, som Landsygekasserne ogsaa i andre Henseender ere betydelig bedre stillede end Bykasserne. Der er for det første Kommunitilskuddene. Det kende vi aldeles ikke i en By som København og neppe heller i de større Provinsbyer, men omkring i vore Landkommuner kende vi kommunale Tilskud til Sygekasserne. Ogsaa andre Indtægter, som man ikke kender i Bysygekasserne, have Sygekasserne paa Landet. Det har saaledes, saa længe Landsygekasserne have bestaaet, været Skik og Brug, at de foranstalte Fester for at faa en Indtægt, og det har alle Dage været en betydelig Indtægt for dem. Det kender man heller ikke til i København eller de større Byer, i alt Fald kun ganske lidt, simpelt hen af den Grund, at man ikke her, hvor der er Fornøjelser nok, kan foranstalte saadanne Fester, som kunne give Indtægt. Ogsaa med Hensyn til Kontrollen af de syge ere Landkasserne stillede betydelig bedre end Kasserne i de store Byer. Den Kontrol, der iværksættes for at konstatere, om de syge virkelig ere arbejdsdygtige, er i Byerne et overordentlig kostbart Led i Administrationen. Og den udvides mere og mere. Saaledes har jeg i disse Dage i Blade fra min Valgkreds set, at man i Nykøbings Sygekasse har faaet Underretning fra Sygekasseinspektoratet om, at man der skal foranstalte Kontrol med de syge, hvad man hidtil ikke har haft. Det er en betydelig Udgift, Byernes Sygekasser her have fremfor Kasserne paa Landet, hvor man ikke behøver nogen som helst Kontrol. Altsaa, i mange Henseender ere Landsygekasserne med Hensyn til Indtægt og Udgift stillede bedre end Bysygekasserne. Det skal, som sagt, være mig en Tilfredsstillelse at stemme for et Forslag om større Tilskud til Landsygekasserne, men jeg maa bestemt protestere imod, at man tager det fra Bysygekasserne, hvor man nu har indrettet sig med en Ordning, som er i alt væsentligt god, i alt Fald taalelig. Hvis man mener — og det synes jeg kan være rimeligt —, at Landsygekasserne faa for lidt, o: de Medlemmer, der kun forsikre sig for en ganske ringe Dagpengehjælp, og at de skulle have noget mere Statstilskud, skulle vi ikke have det fjerneste imod det, men saa maa disse Penge skaffes paa en anden Maade. Og